

A MI HITÜNK

2016. április 17.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Amikor egybefogjuk a hitünket a Szent Szellem által, és egy akaraton elmondunk egy imádságot, akár gyülekezeti szinten, vagy ketten-hárman összejövünk, akkor Ő már ott van közöttünk. Az a győzelem, amit Isten nekünk adott, az a mi hitünkben van benne. A közös hitben. Az összefogott hitben, az egységben van benne.

Nagyon bátorítalak benneteket, hogy tanuljatok meg a testvéreitekkel, a szoros kapcsolatokkal együtt egy hiten, egy akaraton imádkozni, mert ebben van a győzedelmünk! Mert ha egy *bárány elkóborol*, akkor az ellenség *könnyen megfogja*. Nem mintha nem lenne hite, de egymaga van.

Viszont ha összejövünk tízen, tizenketten, húszan, nem bír velünk az ellenség. Egy helyi gyülekezetben vagyunk harmincan, ötvenen, de növekedést ad az Úr, és leszünk százan, leszünk több százan, mint Orosháza, amely gyönyörű gyülekezetté nőtte ki magát az évek során. Nem bír velünk az ellenség!

A *kévét* nem tudja eltörni az ellenség, ám *egy búzaszálat* simán kettétör. De ha *kévébe van kötve*, akkor nem tudja eltörni. Nem tudja végrehajtani a gonoszságait, és a tervei, a szándékai nyilvánvalók. Naponta találkozunk jelentésekkel, hogy milyen hitpróbán mentek éppen keresztül, hogy milyen megmérettetésekben van részetek.

De jöttök a győzelemjelentésekkel, mert tudjátok, hogy ilyenkor az imádság helye van, és az összefogott hitnek a helye van, és a mi hitünk győzte le a világot. Az összefogott közös hit. Mondd azt velem, hogy én Istentől születtem, ezért legyőztem a világot! Istentől születtem, ezért legyőztem a világot! Micsoda bátorítás van ebben!

1JÁNOS 4,4.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

És te Istentől születtél. Az Ige Istentől született, és ha te és az Ige egybefogva, közösségben, hitben nekimentek ezeknek a helyzeteknek, az csak győzelem lehet, mert legyőzte a világot. Így van megírva. Győzelem van benne. Az Igében győzelem van, a hitünkben győzelem van! *Nem lehet másként, csak úgy, ahogy meg van írva!*

Hányan kaptatok ebből ízelítőt, hogy ez mennyire igaz? Ahogy az ember ezen elmélkedik – és elmélkedik, hogy Isten nekünk a győzelmet adta, mert Tőle születtünk, és az Ige Tőle született –, felbuzdul a hitünk. Nagyon kedves dolog, hogy Isten tudatja velünk, hogy nem szabad elbátortalanodnunk, mert ebben a hitben, ami Tőle született, ebben van a győzedelmünk.

Az a győzelem, ami legyőzte a világot, vagyis a világ minden baját, minden bántását, minden betegségét, minden fájdalmát, amit csak tud hozni neked az összes gonoszságával. A fölött mind győzelmed van, mert a *hitünk* legyőzte a világot.

Nincs miért elkeserednünk, ha igazán átlátjuk ezt. Erre elég egy Ige, ami a szívedbe hatol, mert az Istentől jött, és hozza magával Isten DNS-ét, Isten erejét, Isten életét. Amikor belekerül a szívedbe, elkezd munkálkodni, és ott *hitet terem*, akkor ez az a győzelem, ami legyőzte a világot a betegség, a fájdalom, minden nyűg felett.

A keresztyén életünk sikere, a *sikerének* a titka ebben van, hogy tudjuk, Istentől születünk. Nem akárhik vagyunk itt a földön, ezt így mondhatom, hogy kívülről talán nem látszik rajtunk semmi különleges. De mégis, nem olyan emberek vagyunk, akikről a világ azt mondaná, hogy olyan átlagember, vagy semmi különös nincs rajta. Nem látszik ez, ami belül van, ez a győzelem, ami Istentől született.

Az az örök élet, az a romolhatatlan mag, az isteni szikra, ami bennünk van, lehet, hogy nem látszik elsőre. De bennünk van, és ez az a győzelem, amit el tudsz érni minden harcban, minden hitharcban, ha a félelmeket és az aggodalmakat nem engeded magadhoz. Ellen kell állni! Tudni kell, mi van bennünk, milyen örökség van bennünk! Ez az a győzelem, ami legyőzte a világot – és ezt *múlt időben* mondja.

Isten úgy tekint rá, hogy amin te most keresztülmész, abban már *győzelmed* van. Ő így látja. Mennyire fontos, hogy megtanuljuk mi is *így látni* a helyzeteket. Azt akarja elhíttetni veled az ellenség, hogy amiben most vagy, az mindig így lesz, sőt még rosszabb lesz ennél, mert ő a hitető. Ez már jobb nem lesz, ez ennél csak rosszabb lesz! Ő a hitető.

De ez nem így van, mert az a helyzet, amiben jelenleg megmérettetésben vagy és a hit harcát harcolod, azt először is abból a *nyugodalomból* harcolod. Mert te bementél a hitnek a nyugodalomába, a hitnek a győzelmébe, mert meg van írva, hogy ez, ami az Istentől született és benned van, ez már legyőzte a világot! Ez már győzelmet aratott a fölött, amivel te a megmérettetésben vagy jelenleg.

Ha innen nézed, akkor jön az *öröm* ahhoz a hitharchoz, és jön az a *békesség*, amit csak Jézus tud adni. Nincs elkeseredettség, mert eltávozik. Nincs csüggedés, mert eltávozik. A keresztyén győzelmünk titka ezt tudni, hogy Istentől születünk mi is, és az Ige is, ami által a hit gerjed bennünk. Erről szeretnék ma beszélni egy kicsit részletesebben.

Ha Istentől születünk, és ezt tudjuk, mert az előbb olvastuk, akkor csak Isten Igéjén vagyunk képesek az úgynevezett életben maradni, mert az Ige által születünk, annak a *táplálása* meg kell, hogy maradjon. Ha Isten Igéjétől születünk, akkor Isten Igéjének a táplálásán kell maradnunk.

Nem szakadhatunk le róla, csak az Isten Igéjével leszünk képesek úgymond életben maradni ebben a világban, és győzedelmeskedni, növekedni, különben csak vegetálni fogunk, vagy elszáradunk. Isten Igéjéről nem vehetjük le a szemünket, folyton és szüntelen szükségünk van az Igével való *közösségre*. Mert onnan van az életünk, onnan kapjuk a táplálást is, hogy az élet tovább folyjék hozzánk Istentől, hogy ez a győzelem *táplálva* legyen.

Szükségünk van erre az igei táplálásra. Rajta kell maradnunk ennek az igei életnek a forrásán, a táplálásán. Isten Igéjén meditálnunk is kell. Isten Igéjét nem elég olvasni. Az nagyon fontos, hogy olvassuk rendszeresen az Igét, nem elég csak hallgatni, amikor prédikálják nekünk.

Van egy bizonyos furcsa kifejezés, hogy *meditálunk* az Igén. Erről sokan azt hiszik, annyit jelent, hogy akkor valami füves rétre jutunk majd ki, és ott virágokat szedünk, meg patakocskához érkezünk, és a patakban köveket szedünk. Tehát ez a meditálásnak egy furcsa *világi formája*, hogy elmegyünk meditálni. Szó nincs róla, ha ilyet szeretnénk látni, akkor inkább elmegyünk kirándulni.

Az *igei meditálás* sokkal mélyebb dolog, és egy igen-igen fontos része a győzelmünknek, hiszen ezzel kezdtem, hogy ami Istentől született, legyőzte a világot. Tudnod kell, hogy ez a győzelem a tiéd, és ha még nem látod, mire van szükség, amivel ebben a győzelemben, ebben a győzelem közösségben közelebb és közelebb kerülsz a célhoz? A meditálásra, ami az egyik kulcsfontosságú rész, és a keresztények nem gyakorolják eléggé.

Az egyik nagy szolgáló mondja, aki a világ egyik legnagyobb karizmatikus szolgálója, hogy őt a meditálás tette naggyá, – több százezres gyülekezetei vannak –, és a meditálás hozta a gyülekezetek növekedését az életében. A szó, ha elsőre mondom, lehet, hogy furcsának hangzik, de ahogy használni fogjuk az alkalom során, közelebb kerül hozzánk, és megnyitja majd az értelmünket a tanítás, hogy mit is értsünk alatta.

Azt szeretnénk, hogy az Ige jól felszívódjon az életünkben, hogy a *szellemünket* teljesen ebben az igei felszívódottság állapotában tudhassuk. Szeretnénk, hogy a *lelkünk* átítatva legyen az Igével, hogy a gondolataink *se forduljanak* másfelé. A lelkünk átítatva legyen az Igével, a testünkben pedig legyen egy átütő siker az Ige vonalán, hogy amit az ír, azt láthassuk is a testünkben. A meditálás nélkül lehetetlen, hogy mindezeket megláthassuk.

Három fázisa, vagy három fokozata van az Igei meditálásnak. Igei meditálás. Az igei meditálást tanítja a Biblia. Nem a keleti vallások jöttek elő a meditálással, bár ők ellopták és gyakorolják, csak nem az Igén meditálnak, de mindenképpen az igei vonalról vették, amiket végeznek. Az Ige tanítja a meditálást.

1. A meditálás legelső fázisa, amikor **magunkban forgatjuk az Igét**. Itt kezdődik. Elkezdjük forgatni magunkban. Elkezdjük *mormolgatni* magunkban. Lassanként mondjuk a szavakat, *átrágva* mondjuk minden egyes szavát annak a versnek, amivel tudjuk, hogy nekünk növekedni kell abban a közösségben, hogy meglássuk, amiben hiszünk.

Vegyük a gyógyulást, nagyon sokakat érint, az 1Péter 2,24-et. Mít jelent az, hogy magamban meditálom ezt a verset? Szinte mindenki tudná kívülről idézni.

1PÉTER 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultunk meg.

Minden szavát egyenként vesszük és időzünk vele. *Aki*. Így kezdjük, hogy *aki*. Akkor magad elé képzeld azt, akiről az Ige ezt írja. A Jézust. Isten teremtésének a kezdetét. Az Alfa és az Omega – írja róla. A Kezdet és a Vég. Az elsőszülött a halálból. Királyoknak a Királya, és az uraknak az Ura. Amit csak eszedbe juttat a Szent Szellem ezzel kapcsolatban, ez mind hozzád jön, és ezen az egy szón időzöl, hogy *aki*. Ez a Jézus, a legszebb. Amikor ezzel beteltél, hogy ez Jézusról szól, hogy mit cselekedett, nézzük tovább!

A mi bűneinket. Ha ezen időzöl, akkor elkezdted a szívedhez fogadni azt, hogy a te bűnös voltodért volt ez, hogy azokat a bűnöket elvigye. Hogy a bűneid többé nem terhelnek. Hogy mit végzett el értünk ebben a kereszthalál megváltásban. Hogy bűneinket magára vette. A mi

bűneinket. És ezen időzöl és időzöl addig, amíg úgy nem érzed, hogy a szent Isten kijelentést adott. Majd folytatod, hogy aki a mi bűneinket *maga vitte fel*. Ő maga. Isten nem egy angyalt küldött a megváltásunkra, hogy az beteljesítse. Nem egy főangyalt küldött el.

Nagyon személyes ez a megváltás, mert maga Isten Fia jött el érted, és halt meg azon a kereszten. Ő, saját maga, és ekkor ez közelebb kerül hozzád, amikor ezen kezdesz meditálni, hogy Ő saját maga, ez személyessé válik. Isten Fia, a drága Úr Jézus Krisztus maga végezte ezt el. Ő maga volt ott a kereszten, és testében ezeket a bűnöket felvitte a fára. Lásd magad előtt a keresztet, a keresztfát, és lásd azon a Jézust, lásd a sebeit, és lásd, ahogy kivérzik a sebeiből! Ahogy folyik a szent vére a kereszten. Képzeld magad elé!

A *képzelőerő* egy hatalmas dolog, csak rossz irányba használjuk. Amikor meditálunk, akkor mindezeket láttatja velünk a Szent Szellem, személyesebb lesz, és közelebb kerül hozzánk. Átitat ennek az Igének az igazsága minket. A szellemünket, a lelkünket, a gondolatainkat, a testünket átitatja az igazsága.

Ez az első fázisa a meditálásnak. Így kell kezdeni minden egyes esetben. Amikor végzel egy ilyen félórás-órás meditálást, úgy elszáll az idő, hogy az ember az Úrral van, észre se veszi, és több órát eltölt így egy Ige meditálásával. Mit keresel az Úrtól, ez a kérdés? Amit keresel, az benne van abban az Igében. Az ígélet benne van abban az Igében.

Ha avval időzöl, megfogam a szívedben és elkezd gyökeret verni, elkezd növekedni, és elkezd gyümölcsöt teremni. Idő kell hozzá. Nem gyors McDonald's szolgálatokat végez a Szent Szellem a szentek életében, mert azok nem maradandó áldások lennének. Ha így veszed el az áldásokat, akkor azok az életed során mindvégig veled maradnak. Tiéd lesz örökre. Ez az első fázis.

2. A második fázis, amikor az ember elkezd **kimondogatni** ezeket a szavakat. Elkezdjük újra és újra, szinte folyton folyvást, szüntelen. Újra és újra előjön, és kimondjuk az *igeverset*. Kimondjuk az igeverset, és ha lehetséges, akkor bevonjuk ide a szemünket is. Vegyük a szemünk elé azt az *Igét*, amin meditálunk!

Vagyis a szemünkkel lássuk azt, hogy ez így van megírva, ugyanis olvassuk is. Olvassuk, kimondjuk, és miközben kimondjuk, halljuk. Halljuk azt. Ugye a hit hallásból van? Ilyenkor aktivizálunk három inputot. A *szánkat*, hogy kimondjuk azt, és a *fülünket*, hogy halljuk azt. A fülünkön keresztül bemegy a szellemünkbe, és a *szemünket*, hogy látunk vele. Hogy ne kerüljön a figyelmünk sehova máshova, a szemünket is rászegezzük.

Ez így van megírva, és ez a meditálásnak egy második fokozata, amikor *kimondjuk, halljuk, látjuk*, a szánkban is azt tartjuk. A szánkban, mint amikor az ember megízleli annak az Igének a jó ízét. A szájában forgatja az Igét és időzik vele. Jóízűvé válik az Ige. Amikor a prófétának meg kellett ennie a tekercset, olyan volt a szájában, mint a méz. Amikor édessé válik az Ige, és kedvessé teszi neked az Úr, hogy ez az igazság. Ez a meditálásnak a második fokozata.

Minden inputot bevonunk, hogy semmi ne tudja lekötni a figyelmünket másfelé. A szemünk rajta van, a gondolatunk, az elménk, a szánk, mert azt ejtjük ki, és azt ejtjük ki, és mormoljuk, és mondjuk, és kimondjuk, és a szívünkbe rejtjük. Mert a szánkkal vetjük bele a szívünkbe az Igét, miközben a szemünk előtt is tartjuk.

Ha ezt gyakorlod, akkor nagyon rövid ideig fognak tartani a rossz gondolatok. Mert próbálj meg egy ilyen depressziós gondolaton úgy időzni, hogy közben hangosan kimondod a

nevedet! Abban a pillanatban megszakadt az a gondolatfolyam. Elkezdesz magadban számolni, és akkor közben kimondod, hogy Jézus az Úr! Hova lett a számolás akkor? Megszakadt.

Ezek a meditálási fázisok, amiket most elmondunk, arra fognak tanítani téged, hogy a rossz gondolatok, az aggodalmaskodó gondolatok ereje megtörjön az életedben. Sokszor mondják az emberek, hogy én nem tudok meditálni. Azt szoktam mondani ilyenkor, hogy aggodalmaskodni tudsz? Arra ki tanított meg, hogy hogyan kell? Ki tanított meg arra, hogy hogyan aggodalmaskodjunk? Egyszerűen csak jön.

Jönnek ezek a gondolatok, de hogy honnan jönnek a háborgó gondolatok, a zaklató gondolatok? Az ember elkezd forgatni, elkezd gondolkodni, és elkezd tépelődni, és utána annyit gondolkodik rajta, hogy egyre valóságosabbnak tűnik, hogy az tényleg meg is történik. Elkezd kimondani főnek-fának, minden alkalommal nagyobb ereje lesz fölötte.

A meditálást végzik, csak rossz irányba. Erre senki nem tanította őket, és mégis csinálják. Teszi a világban mindenki. Mindenki aggodalmaskodik. Ez is meditálás, csak a félelem vonalán. Nagyobb hited van az ellenség terveiben, hogy mit fog ő végrehajtani, mint az Úrnak az Igéjében. Hányan tudjuk, hogyan kell aggodalmaskodni? Aki nem emelte fel a kezét, az bűnmegváltásra jön előre, mert hazudott. Mindenki tudja, hogyan kell aggodalmaskodni.

Ha magunkat rajtakapjuk, hogy megint aggodalmaskodunk, abban a pillanatban váltani kell, és elő kell venni egy igei gondolatot, amit az Ige ír abban a témában. Hogy minden szükséged be lesz töltve. Hogy az Ő békessége árasztja el az életedet. Hogy a te bűneidet elvitte, ha kárhoztatás van. A betegségeidet elvitte. Ki kell választanod, mire van szükséged!

Isten minden áldása benne van a Bibliában. Kell venni azt az Igét, és kell venni a fáradságot, hogy a gondolataidat megfordítod, és elkezdesz az Úr Igéjében elmélyedni, gondolkodni, elcsendesedni és engedni, hogy ez az Ige még jobban és jobban átítasson. Annyira meg fogja formálni az életedet, ha ezt gyakorlod, hogy ezt magad se fogod elhinni!

Micsoda erővel fog megjelenni az Ige az életedben, ha ezt elkezded gyakorolni! Az Ige támogat minket abban, hogy ezt tegyük. Azt mondja az Ige, hogy éjjel és nappal az én törvényemen gondolkodjál! Az én Igémen gondolkodjál! El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, az én beszédeim a te szádtól! A szádtól ne távozzon, éjjel-nappal gondolkodj rajta! Felhívja a figyelmünket erre? Józsue könyvében olvassuk, hogy éjjel-nappal gondolkodj rajta!

Ha rajtakapod magad, hogy rossz irányba mennek a gondolataid és aggodalmaskodni kezdenél, vissza kell hívni a gondolataidat. Kordában kell tartani a gondolatainkat, és az Igén kell gondolkodnunk! Ha Jézus nekem ezt ígérte, akkor be is teljesíti azt. Jézus nekem ezt ígérte. Rengeteg olyan üresjárat van, mikor ezt meg tudjuk tenni. Azt mondjuk, hogy nincs időnk arra, hogy meditáljunk! Ez hazugság megint, mert amikor üresjáratban vagyunk, várunk a sorban, tömegközlekedéssel utazunk, jövőnk-megyünk, háztartási munkánkat végezzük, hogy min jár közben az agyunk, azt mi döntjük el. Tessék elővenni az Igét és azon meditálni! Örömet fog gerjeszteni a szívedben, és felszabadulást fog hozni, felszabadító erővel fog jönni, és békességet, megnyugvást fog hozni.

Így lehet bemenni a nyugodalomba. Az Igének a szüntelen való meditálásával. Éjjel és nappal rajta gondolkodjál! Ez a második fázis, amikor rajta van a szánk, a szánkban tartjuk az Igét, a szánk dolgozik rajta, a szemünk előtt tartjuk. Ha nagyon szeretnéd, az ujjadat is vezetheted a soron, hogy minden figyelmed rajta legyen.

Uram, én ezt az Igét hiszem. Ez így van nekem megírva. Ez így igaz! – és húzd végig az ujjad rajta! Szemed semmiképpen ne kerüljön sehova máshova, csak az Igére! Teljes figyelmedet kösse le az Ige! Ez a meditálás.

3. A meditálás harmadik fázisa, harmadik fokozata. Nagyon érdekes, hogy ugyanabba az egy héber szóba belefér ez is, és el fogtok rajta csodálkozni. Mert amikor az ember az első és második fázison túljutott, és már olyan *erős benne* az az ígéret, amit az Ige ott leír, hogy ez az enyém, az Ő sebeiben meggyógyultam, nem lehetek beteg, az én testemben nem lehetnek ezek a tünetek, akkor ezt az ember elvégezte, akkor elkezd **felemelt hangon kikiáltani az Igét.**

Ez a meditálás harmadik fázisa, mikor hangosan kimondjuk, amikor kihirdetjük, amikor kijelentjük, amikor elrendeljük az Igét. Mondta azt, hogy rendeld el és meglesz néked? Amikor a királynál kihirdettetett a parancs vagy végzés, akkor azt kidobolták. Nem suttogva mondták, hogy mit üzent a király. Felemelt hangon kihirdetjük, kijelentjük!

Egészen felemelheted a hangodat, egészen, mint az ordító oroszlán, a süvöltés, a kiáltó szó, hangosan kiáltod, hogy berezonáljon az ég és a föld! Meghallja minden teremtménye Istennek, hogy te hiszed, hogy ez a tiéd! Ez is meditálás. Kihirdetted, hogy te meggyógyultál az Ő sebeiben. Hogy nincs hiány az életedben.

Meghallják az *angyali* seregek körülötted. Gondolod, hogy nem mennek munkába? Munkába mennek! Elvégzik! A *szentek szolgálatába* lettek küldve. Nem te küldöd ki őket. Te szólod az Igét, és az *Atya parancsszavára* mennek ki. Az Igét szólod a szádból a meditálás harmadik fázisában, mint az oroszlán, akkora bátorsággal. Az ifjú oroszlán üvöltésével, ordításával. Ordító oroszlán, írja a Biblia.

Ifjú ordító oroszlán. Az ő szájából, ami kijön, attól az egész állatvilág megretten. Istennek a félelmét fogja hozni a szellemi dimenzióba, és engedelmeskedni fog minden eleme a számodra, ha ezt teszed. Ez a meditálás harmadik fázisa. Gondoltuk volna, hogy ez is belefér a meditálásba? Az igei meditálásba igen. Abba belefér.

Amikor az Igén meditálunk, akkor *hízik a hitünk*, és olyanok leszünk, mint a megkövéredett juhok, ugye mondja a Biblia. Ne testben történjen ez meg velünk, hanem szellemben! A kövérség vastag, erős kenetet jelent. Amikor megkövéredik a szívünk a kenettől, és úgy eltölt minket, hogy túlsordulásig van.

Megkövéredett a szíve a nyájnak a kenettől. Amikor olyan sok-sok percet és órát töltünk Vele, átítatja az életünket. Az meditálás. Az Úrnak a meditációi az igei meditálás. Bátran használd ezt a szót, de leginkább gyakorold. Ha gyakorlod, megváltozik az életed.

ZSOLTÁROK 46,10.

10. Csenedesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltam a pogányok közt, felmagasztaltatom a földön.

Ha nem csenedesedünk el, ez az igazság soha nem fogja átítatni a szívünket. Ebben a zajos, zaklatott, sietős világban, ahol mindig kapkodunk, és soha nincs semmire időnk, nem fogunk a figyelmünkkel eljutni a trónig. Ahhoz el kell csenedesedni! Ismerd el, hogy Isten az Úr a helyzet fölött. Én vagyok az Isten – mondja. Csak úgy megy, ha elcsenedesedünk.

Ismerjétek el, hogy az én Igém élő és ható! – mondja az Úr. Csenedesedjétek el, és ismerjétek el, hogy az én Igém elhat az ízekig és a velőig, és elhat azokhoz a rákos sejtekhez, és lemetszi azokat! Az én Igém képes erre egyedül, abban élet van. Élő és ható. De ehhez el kell csenedesedni! Csenedesedjétek el! – mondja.

Csenedesedjétek el, és ismerjétek el, hogy van-e valami lehetetlen nékem – mondja az Úr. Van-e valami lehetetlen az én Igémnek? – kérdezi Jeremiásban. Ha ilyen kihívóan kérdezi az

Úr, akkor ezzel azt akarja mondani, hogy számára nincs lehetetlen. Az Ige számára *nincs lehetetlen*. Nekünk kell beljebb menni, hogy hogyan működik, hogy hogyan tud kibontakozni az Ige ereje az életünkben.

Ha az én Igém számára nincs lehetetlen, mondja az Úr, akkor annak a rákbetegségnek lehetetlen ott maradni a testeden. Ugye? Ha az Ő Igéjének nincs lehetetlen, akkor annak a rákos sejtnak lehetetlen ott maradni a testedben. Ugye? Ezen meditálni kell, és közben, ahogy tesszük, a hitünk kezd megnyílni.

Torokban nagyon erős gyógyító kenetek jönnek. Gyógyító balzsam jött a torokba. Bármilyen volt is ott, elmúlt. A kenet egy szempillantásban végzi el ezeket, számára nincs lehetetlen. Amikor az igei meditációban időzünk, akkor olyanok leszünk, mint a megöntözött kert. Egy öntözés, mint a harmat.

Olyan leszek Izraelnek, mint a harmat. Az Ige által van ez az öntözés. Nekünk, a szellemi Izraelnek is harmatot hoz az életünkre. Megöntöz minket, nem leszünk szárazságban. Öntözések lesznek az életünkön. Megöntöz minket. Dávidnak a zsoltárában van, és az Apostolok cselekedetei megismétli:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,27.

27. Mert nem hagyod az én lelkemet a pokolban, és nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson.

Ez Jézus profetikus imádsága a kereszthalál előtt. Ugyanígy elmondhatod, ha meditálsz, hogy az Úr nem hagyja az én lelkemet a depresszióban, kiemeli onnan. Nem hagyja a testemet a betegségben, Ő egy hűséges Isten. Ő nem hagyja az életünket a nyomorúságban, ha hozzá fordulunk. Ki kell jelenteni, ahogy Dávid is megtette! Nem hagyod az én életemet ebben a nyomorban, ha most ott is vagyok. Ki kell jelenteni ezt bátran a száddal, a szavaiddal!

Az Igén való elmélyedéssel ez egyre közelebb és közelebb kerül hozzád, ha még most nem látod. Haginnel mi történt? Haginnel annyi ereje nem volt a betegágyán, hogy lapozza a Bibliáját. Úgy lapozták helyette. A szeme előtt volt az Ige. Amikor a Márk 11,23-hoz ért, akkor a szemét erősen rávetette, és olvasta, meditált rajta.

A Szellem visszavitte a figyelmét erre a versre, hogy újra és újra olvassa el. Azt mondta az Úrnak: Uram, én hiszem ezt az Igét. Nincs már kétség, hogy ez igaz. Az Úr azt mondta neki, hogyha te hiszed, akkor te gyógyult vagy! A gyógyult emberek nem fekszenek az ágyban. Akkor elszánta magát, és kivonszolta magát az ágyból. Teljesen bénult volt, öt súlyos, gyógyíthatatlan betegséggel! Az utolsó kenetet is föladták rá.

Felkészültek a halálára, és kikelt a betegágyból az által, hogy az Igén meditált, és azt a szeme előtt tartotta, gondolkodott rajta, és utána igei cselekedetek követték azt! De ha nem az Igén tartja a szemét, hanem azon, amit az orvos mond neki, akkor ma nincsenek Kenneth Hagin könyvek az asztalon! Ez nagyon fontos, hogy minden helyzetből képes kihozni minket Isten Igéje. Isten Igéje számára nincs lehetetlen. Azt mondja az Ószövetségben, Józsué könyvében.

JÓZSUÉ 1,8.

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres.

Az, hogy a szánkban mi van, mindent eldönt, ez van az első helyen. Utána jön, hogy gondolkodjál arról éjjel és nappal! Felébreszt éjszaka, akkor is az Ige legyen első helyen! Uram, mit mondtál erről? Hogy mondtad? Kezdd el magadnak idézni! Amikor felgyújtod a

villanyt, írd ki magadnak azt, min állsz! Nézd meg a szemeddel: így van megírva! Mondd ki a száddal! Megint gondolkodj el rajta! Az Igével való közösség ezt jelenti. Község. Közelebb kerül hozzád, minden egyes alkalommal jobban megnyílik, mélyebbre kerül a szívedbe. Ez a meditáció. A Zsoltárokbán ugyanezt a gondolatot hozza:

ZSOLTÁROK 1,1–3.

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül.

És mi áldottak vagyunk! Ezt megírta már nekünk az Ige sokszor, hogy mi áldottak vagyunk.

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Az Úr törvénye az Ő Igéje számunkra. Akinek az Úr Igéjében van gyönyörűsége, és az Ő Igéjéről gondolkodik éjjel és nappal. Újra le van írva. Nagyon kell vigyázni a gondolatainkra, hogy merre kóborolnak. Éjjel és nappal az Igén vagy köteles gondolkodni, miközben végzed a mindennapi kötelességeidet, természetesen.

A gondolataidnak mindig *vissza kell térni* az Igére. És nem a kísértésekre, nem a félelmekre és aggodalmakra. Onnan vissza kell hozni a gondolatainkat, az Ő törvényéről kell gondolkodunk éjjel és nappal! Az Úr túl sokat kér tőlünk, gondoljátok? Azért kéri, mert tudja, hogy csak így van kimenetel a helyzetekből, ha ezt meg tesszük.

Mindent, amit az Úr kér tőlünk, azt a mi érdekünkben, a mi javunkra kéri. Tudja, hogy így működik. Ő teremtett minket. A Biblia egy *felhasználói kézikönyv*, ha akarjátok pontosan tudni. Tudja, hogy így van a győzelmed, ha azon gondolkodsz éjjel és nappal.

Ha ezt teszed, akkor jön ki az Igéből az a táplálás, az az élet, az a feltámadási erő, ami előhozza a megoldást. Az fog kifolyni belőle, kijönni belőle, mint amikor az élet folyik az élet fájáról, úgy fog hozzád jönni. Egyszerűen árad, árad, árad.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres léssen.

Azt mondja, hogy olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, vagyis egy öntözés jön. Ha a fát száraz helyre ültetik, akkor nem sok esély van, hogy növekedni és virágozni fog, de a folyóvizek mellé ültetett fa igen.

Amikor az *Igéből* jön hozzád az erő éjjel és nappal, mert *gondolkodsz* rajta, jön belőle az élet, jön belőle a vigasztalás, jön belőle a vezetés, hogy mit kell tenned. Leülsz a Bibliát olvasni, és az a dolog, amin rég tépelődsz, egyszer csak *megvilágosodik*. Nem is abban a témában olvastál, de a szellemi élet közösségében előjönnek a *vezetések*.

Döbbenetes, hogy mennyire él az Ige! Miket cselekszik meg, miközben az Ige közösségében vagyunk. Azt írja, hogy olyan leszel, mint a folyóvizek mellé ültetett fa. Ki szeretne sok gyümölcsöt teremni? Oda kell tenni az életedet, ahol a folyóvizek folynak, ahol az Igéből folyik az élet! A folyóvizek mellé ültetett fa megadja gyümölcsét.

Nem leszünk gyümölcstelenek, hogyha az *Igén medítálunk*, hogyha az Igével közösségben vagyunk, mindig megadja gyümölcsét. Bőséggel fogja megadni, a maga idejében. Itt meg-

találsz még azt is, hogy újra és újra megújít, nem kell tartanod az öregségtől, az öregedéstől, mert *megújít téged* a megelevenítés erejével az Ige.

Minden sejteted újra és újra tudja teremteni az Úr, ha szükséges. Megújít téged. Nem hervad el a levele annak a fának, amit odaültettek az Ige folyóvize mellé. Ez egy gyönyörű dolog. Megújít minket az Úr. Lenyűgöző, nem?

A fának, amikor eljön az ősz, lehullik a levele. A mi leveleink nem hervadnak el. Ezt az *Ige táplálása* végzi. A folyóvizek mellé ültetett fa ilyen. Az Igéből áradó élet által van ez nekünk. Ezek Istennek a bőséges folyói által vannak. Lenyűgöző ez! Ha az Igén gondolkodsz, garantálja, hogy *sikeres* leszel, bármihez kezdesz az életben.

Bármire teszed a kezed, sikeres leszel. Miért? Mert élet itatott át, és ez az élet folyik ki a kezeidből. Minden munkájában sikeres lesz! Lehet, hogy száz ügyvéd tönkremegy a mai világban. De ha te azt mondd: Anyám, én jogász leszek, elmegyek erre a pályára, akkor a legsikeresebb ügyvéd leszel, hogyha az Igén meditálsz, ha az Igén gondolkodsz, ha az Igét beépíted a szívedbe, mert az gyümölcsöt terem.

Nincs rossz szakma meg jó szakma. Minden szakmában vannak áldottak, ha megfigyeled. Kimagaslók, kiválóság szellemével büszkélkedők. Dánielről írja, hogy a kiválóság szelleme volt rajta. Minden szakmában vannak, akik akármibe kezdenek és akárhány könyvet áttanulmányoznak, egyik bukás a másik után jön. Gondolkodtatok-e már azon, hogy miért?

Belülről jönnek ezek, hogy hogyan tud minket az Úr áldani. Vetés-aratás törvénye. Rossz illetve jó döntések. Hogy megtudjuk, hogy milyen döntést kell hoznunk, az Igéből jönnek ezek a vezetések.

Az *igei meditáció* megváltoztatja az életedet. Ezt gyakorolni kell, és nem lehet rábízni a pásztorra. Nem lehet a pástortól elvárni, hogy meditáljon helyetted. Ezt az időt nem lehet megspórolni, ha sikeres akarsz lenni, neked kell elvégezni. Jól fogsz vele járni, mert közelebb kerülsz az Úrhoz, és ez a *legnagyobb kincs* az életünkben.

Az *Ő közösségében* még mélyebbre menni, még közelebb Őhöz. Jól fogsz járni vele. Nagyon-nagyon gyümölcsöző dolog. Olyan leszel, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, üde leszel, felfrissült leszel, megújult leszel. A hervadást nem fogja ismerni az életed. Fenséges dolog! Nagyon csodálatos dolog! Idejében meghozza gyümölcsét.

Az ószövetség népe hallotta Isten ígéreteit, kihozta őket hatalmas, dicsőséges csodákkal. Nappal felhőoszlop volt felettük, mert árnyékra volt szükségük, éjszaka tűzoszlop volt nekik, hogy lássanak, hogy világítson és ne fázzanak. Ez a gondviselés Istene, hogy mindig az volt számukra, amire szükségük volt.

És az ígéreteit odaadta nekik: Kihozlak benneteket erről a földről, beviszlek benneteket az ígért földre. Odaadta nekik azt a földet, és mégis, tudjátok, hogy az a generáció nem ment be? Azok mind meghaltak. Nem vált valóra Isten ígérete a számukra. És itt van egy nagyon fontos dolog, amit látnunk kell, hogy miért. Isten ne lenne igaz, amit ígér, azt nem váltja valóra? Szó sincs róla!

Azt írja, hogy nekik *nem használt* a hallott Ige. A Zsidó 4,2 írja. Vagyis hiába hallották Isten ígértét nem volt beteljesedés. Vajon miért nem? Nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították *hittel* azok, akik azt hallották. Részünk van akkor ebben a sikerre jutásban? Óriási!

Ahogy Isten az Igéjét szólja, nekünk van egy *részünk*, hogy hogyan viszonyulunk a hallott Igéhez, hogy mit kezdünk vele. A Szent Szellem felhívja a figyelmünket, hogy ma, ha az Ő szavát halljátok, ne hogy úgy járjatok, mint ők. Ők nem mehettek be, nekik nem használt a hallott Ige, vagyis haszontalan volt számukra az Ige. Ők nem mehettek be az ígért földjére.

A Szent Szellem felhívja a figyelmünket, hogy ma, ha az Ő hangját halljátok, *meg ne keményítsétek* a ti szíveiteket. Vagyis a befogadó szív nagyon fontos, hogy az Ige tudjon teremni, hogy meg tudja teremni. Mert ha az Ige megkeményített szívre talál, akkor a kemény talajba hiába vetjük be a magokat, nem tud gyökeret eresztetni, nem tud növekedni, nem tud teremni, nincs öntözés.

Ez a megkeményített szív egy nagyon fontos rész, amit nekünk kell megvizsgálni, hogy hogyan fogadtuk az Igét a szívünkbe, milyen módon *fogadtuk* az Igét, amit hallottunk. A 3. fejezetet, ha elolvasod a Zsidó levélben, ott a hitetlen, gonosz és megkeményített szívről ír.

Ezek azért nem mentek be – mondja ott a Szentírás –, mert hitetlen, gonosz és megkeményedett szívük volt. Bár hallották Istennek a szavát, bár látták az Ő tetteit, mégsem mentek be, nem lett övék az ígért, mert a szívük megkeményedett. Ha ez igaz, akkor meg kell nézni, hogy hogyan esett meg az emberrel, hogy ő úgy gondolja, hogy hiszi az Igét, és úgy gondolja, hogy az munkálkodik az életében, és mégsem hoz termést.

Mikor lesz az embernek a szíve megkeményedett? Amikor *hallod* az Igét, akkor ki kell jelenteni, hogy igen Uram, hiszem azt, hogy megvan az nekem, ámen. *Áment* mondasz rá, ami azt jelenti, hogy úgy legyen. Tehát egy *választ* kell adni Istennek az Igéjére, amikor azt hallod.

Ugyanis Isten Igéje úgy van megteremtve, hogy hordozza a hitet arra, amire el van küldve. Fel van ruházva azzal a hittel, hogyha az a szívedhez ér, akkor ott életre serkenti a szellemieket, és neked pedig ezt a hitet fogadnod kell a szívedben. Az Ige ezzel a hittel, amivel érkezik, beülteti a szívedbe, amiről szól az Ige. Hogyha azt mondasz rá, hogy igen Uram, hiszem, akkor *kapcsolódtál* rá.

Tehát jön a hit az Igével, úgymond az *Igén utazik a hit*. Az Ige fel van *kenve* hittel. A hit hallásból van, és amikor te hallod azt, akkor belül a szívedben kell, hogy egy *fogadókészség* legyen, hogy igen Uram, hiszem azt, mert befogadtam, megvan nekem! Ámen. Úgy legyen nekem, ahogy meg van írva! Amikor ezt kijelented, akkor van rajta a pecsét, akkor fogadtad be. Mint ahogy a spermiumot be kell fogadnia a petesejtnek. Ugyanígy van Isten Igéjével.

Jön Isten Igéje a szívedhez, és hozza a hitet, hordozza a hitet magával, az életet, mindazt, amit benne ír, hordozza magával, az isteni DNS-t hordozza. A mi szívünknek pedig azt kell, mondania rá, hogy igen Uram, hiszem. Megvan nekem! Ki kell jelenteni! És ha már befogadtad, utána jön ez a meditálás.

Gondozni, őrizni, öntözni, elmélyedni, hogy közelebb kerüljön, hogy növekedhessen, hogy valóban gyümölcsöt teremhessen. Ezt a részt nagyon sokan figyelmen kívül hagyjuk, ezért nem látunk annyi termést az életünkben. Mikor eshet meg, hogy megkeményedik a szívünk, hogy nem tud az Ige úgy életre kelni, ahogy szeretnénk?

ZSIDÓ 3,13.

13. Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága:

A bűnnek nem vagyunk a hatalma alatt, a bűn hatalma alól teljes megváltást kaptunk, mégis ha a bűn közösségében részt vállalunk kitartóan és visszatérően – nem arról van szó,

hogy valaki rossz döntést hoz és téved, ne kárhoztassuk magunkat! – ha visszatérően közösséget vállalunk a bűnnel, keményítjük a szívünket. A bűnnek a csalárdsága.

A bűn azért csalárd, mert csábít téged, azt mondja, hogy gyere erre, mert itt jobb lesz, és amikor belementél, akkor áldozatává válsz, megkeményíti a szívedet, ugyanis a szívedben tudod, hogy nem úgy kellett volna. Mivel ellene mélység a belső vezetésnek, és a szívednek a belső akarataiba késztetések jönnek, hogy ezt hogy kellett volna, ha ezt rendszeresen teszed, megkeményedik a szíved. Ezért nagyon veszélyes, amikor nem Isten Igéje szerint élünk.

Ez az ára, megkeményedik a szívünk. A bűnnek csalárdsága meg ne keményítse a ti szíveteket! A bűnt úgy fogalmazza az Ige, hogy mindaz, ami nem hitből van, bűne az annak. Amikor aggodalmaskodunk, akkor nem hitben vagyunk. Az aggodalmaskodás megkeményíti a szívet, ugyanis nem Isten Igéjét fogadjuk és vonzzuk magunkhoz, hogy Uram, ezt hiszem és megvan nekem.

Amikor aggodalmaskodsz, akkor egyre kérgesebb a szívednek a talaja. Megkérgesedik, és nem tudja úgy fogadni az Igét, mint ahogy kellene, hogy az teremhessen. A bűnnek csalárdsága, az aggodalmaskodás ilyen. A meg nem bocsátás ilyen. Most ne arra a bűnre gondoljunk, hogy elmentünk a diszkóba, és mit csináltunk éjszaka, az is egy terület, de nagyon sokan nem járnak diszkóba, mégis megkérgesedik a szívük. A meg nem bocsátás ott van.

A meg nem bocsátás egy olyan terület, ahol *megkérgesedik* a szívünk. Mert a meg nem bocsátás az bűn, mert ellenálltál a szeretetnek. Ha a szeretetnek utat engednél, az megbocsátana a másinak, bármit tett. Amikor nem tudod ezt a megbocsátást átdolgozni magadban, hogy te megbocsátottál. Jelentsd ki, hogy én megbocsátottam! Nem számítom fel a másinak. Szabad, elengedtem az adósságát. Még ha nem is érzed úgy, akkor is ki kell jelentened!

Dolgoznod kell rajta, hogy a szíved szabadsága előjöhessen. Ne kárhoztasd se a másikat, se saját magadat, mert különben ebben a meg nem bocsátás légkörében keménnyé válik a szíved, és nem tud bemenni az Ige, és itt van a nagy veszély. A bűnnek csalárdsága meg ne keményítse a ti szíveiteket – ezt keresztényeknek írja. Újjonnan születetteknek írja.

Nagyon kell figyelni a szívünknek erre az állapotára, hogy ne engedjük meg, hogy bármi keménnyé tegye a szívünket. Ha bántások érnek minket, akkor is hajlamosak vagyunk arra, hogy a szívünkben egy falat húzunk fel, hogy most már senki többet ide be nem tud lépni, hogy újabb bántások ne érjenek. Így az Úr felé is felfalaztad ezt a falat és nem tud így hozzád érni az Ige.

Azért mondja Ésaíasban, hogy a kőfalaid előttem vannak szüntelen. Nem tud hozzáférni a szívedhez az Úr, ahogy szeretne. Le kell ezeket bontogatni! Csak Ővele megy, Ő lett elküldve, hogy a megtört szíveket meggyógyítsa. Hagynod kell! Ki kell tenni magunkat az Úr szeretetének, oda kitárni: Uram, Te gyógyítod meg! Te vigasztalod meg az életemet.

Kitesznek egy nagy jégtömböt az erős napsütésre, mi lesz vele? Megolvad. Kell hozzá idő, de teljesen elolvad. A szívünket így tesszük ki az Úr szeretete elé: Uram, végezz bennem munkát! Munkáld ezt a földet! Munkáld ezt a talajt! Lágyítsd meg a szívemet, hogy ne legyen kemény a te Igéd felé! És akkor jelenthetjük ki, hogy be tudjuk fogadni az Igét úgy, hogy az bő, termő legyen. A drága Jézus Krisztus ad ehhez nekünk segítséget, a Szent Szellem által.

Szeretnék egy példát hozni. A Biblia nagyon jól hozza ezt a Lukács evangéliumban, hogy mennyire különböző szívekre talál Isten Igéje, és milyen különböző válaszok jönnek utána a helyzetekben. Kiváló példa a Lukács evangélium 1. fejezete, és tanulságunkra lesz csak beletekinteni ebbe.

Amikor az angyal hozza Zakariás főpapnak az üzenetet, örömszenvedést hoz. Zakariás szolgálatban van és illatáldozattal áldozik. Rákerült a papi tiszti sorában, hogy ő az, aki végzi ezt az illatáldozatot. Megjelenik az oltárnál egy angyal neki, és hoz egy üzenetet, hogy vénségre Isten megajándékoz téged egy fiúgyermekkel. A te feleséged vénségében szülni fog.

Egész életükben nem született gyermekük. Erzsébet is koron túl volt már, és Zakariás is. És meddő volt Erzsébet egész életében. Nem született gyermekük. Jön az angyal és hozza az üzenetet, hogy Isten megajándékoz benneteket egy csodálatos gyermekkel, akinek elhívása van.

Aki majd készíti az Úrnak útját. Aki a Messiásnak az előfutára lesz. Hatalmas lesz az emberek között. Az emberi szülöttek között a legeslegnagyobb Keresztelő János. Egy ilyen üzenettel jön az angyal. És olvassuk el Zakariás válaszát erre!

LUKÁCS 1,18–20. 34.

18. És monda Zakariás az angyalnak: Miről tudhatom én ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.

Jönnek olyan gondolatok, amivel korlátozzuk Istent. Jön egy ilyen üzenet az angyaltól, a főangyaltól, Gábrieltől és ahelyett, hogy azt mondta volna, hogy igen Uram, legyen meg nekem a Te beszéded szerint, meghajtott magát, elkezdett akadékoskodni, hogy Uram, miről tudhatom meg, hogy amit te ígérsz, az igaz lesz nekem?

Sorolja a körülményeket, gondolja, hogy Isten nem tudja. Most fel kellene világosítani az angyalt, vagy akár Istent, hogy nem tudod, hogy én már vén vagyok, és az én feleségem is igen idős? Nemcsak hogy idős, hanem igen idős, már rég eljárt az idő fölötté.

19. És felelvén az angyal, monda néki: Én Gábiel vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldettem, hogy szóljak veled, és ez örömdolgot jelentsem néked.

Én Gábiel vagyok, és Isten színe előtt hoztam ezt az üzenetet, de nincs befogadás. Nem befogadó szívvel vetted, amit hoztam. És ezután jön az ítélet, és az nem Istentől jön, hanem az angyaltól. Az angyaloknak van hatalmuk, hogy helyzetekben egy szempillantásban elrendezzenek egy helyzetet.

20. És ímé, megnémulsz, és nem szólhatsz mind ama napig, amelyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédemnek, amelyek beteljesednek az ő idejűkben.

El ne rontsd nekem ezt az örömhírt, amit hoztam! Ha te tovább így beszélsz, ebből nem lesz semmi. Meg kellett némítani őt. Egy szóval se többet! – ez az üzenet. Ha így beszélsz, akkor így nem lesz fiúgyermek! – és megnémította. Nézzük, meddig van a néma csönd! Ha nem tudod Isten Igéjét szólni, akkor jobb, ha csöndben maradsz – ebből ez a tanulság.

Isten rendelte, tehát ezek meglesznek, de ellendrukkerre nincs szükség. Addig a napig nem szólhatsz egy szót sem, mert nem vagy partner benne, mert nem úgy szólsz, nem úgy beszélsz és nem úgy gondolkodsz, ahogy Isten!

Őbenne lenni azt jelenti – mi Őbenne vagyunk –, hogyha Ő itt lenne ebben a helyzetben, akkor te csak pont azt szólhatod, amit Ő szólna, pont azt gondolhatod, amit Ő gondol arról, pont azt teheted, amit Ő tenne. Ez az Őbenne, Őt képviseled.

Zakariás nem ezt tette, ezért némaság jött. Mindaddig, amíg meg nem születik az a gyermek, mivelhogy nem hittél az én beszédemnek. Látod, nem párosították hittél, írja a

Zsidó levél. Amikor jön Isten Igéje és hozza az üzenetet, hogy én ezt megcselekszem az életemben, naggyá teszek, gazdaggá teszek, megsokasítlak minden nép között, hirdetni fogod az én Igémet, jelekkel, csodákkal teszed azt, az én olajom lesz terajta, felkentemmé teszek.

És mennyi mindent mond nekünk az Ige. Ha nem hittel fogadjuk azt, hanem a körülményeinkre nézünk, és azt mondjuk, hogy majd akkor megyek, ha ez lesz, meg ha az lesz, akkor soha nem fogunk elindulni. Azt szoktuk mondani, hogy várunk Istenre. Hát nem, hanem Isten vár ránk! Mikor fogod már magad végre meggondolni, hogy úgy kezdj el gondolkodni, ahogy Ő teszi, úgy kezdj el szólani, ahogy Ő szól az Igéjében? Ez a mi részünk.

Addig nem beszélhetsz, amíg ezek be nem teljeseznek az ő idejünkben! Vagyis, nem azonnal született a gyermek, megvolt az ideje. Mindennek rendelt ideje van az ég alatt az életünkben. Addig kitartó hittel vagyunk, amíg azok beteljesednek.

Nézzük meg Máriát! Ugyanez az angyal hat hónapra rá megint jön egy üzenettel a trónteremből. Megint egy gyermek születéséről hoz hírt. A gyermek azonban annyiban különleges, hogy nem férfi spermiumtól születik. Isten Fia adatik, hogy Mária megfogantja a méhében, a szűz fogantja a méhében.

Hozza az üzenetet az angyal, és Máriának ugyanúgy elképzelése sem volt, hogy hogyan lesznek ezek. Életében nem hallott ilyet, hogy jön az angyal, és ő áldott állapotba kerül. A kérdést ugyanúgy fölvetette, de a szíve más volt. És ezt látja az Úr.

LUKÁCS 1,18–20. 34.

34. Monda pedig Mária az angyalnak: Míódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?

Látjátok, a szívében más volt a hozzáállása Isten Igéjéhez. Lágy volt a szíve. Azt mondta, hogy rendben van, legyen nekem a Te akaratod szerint. Legyen meg nekem a Te beszéded szerint. Csak annyit tudjak, hogy mi módon lesz akkor ez nekem!

A mikénteket akarta tudni, de nem volt benne ellenállás és ellenszegülés. Nem volt megkeményedve a szíve, hanem lágyassággal, odaszánással és engedelmességgel fogadta az Igét. Ez kell ahhoz, hogy megfogadjon az Ige bennünk, ezt látjuk Máriánál. Máriát ez érdekelte, hogy hogyan lesz ez nekem, hogy lesz kivitelezve, de nem vonta kétségbe.

Ugyanígy a mi szívünkön is lehetnek a mikéntekről kérdések, de attól még azt tudnunk kell, hogy az Ő ígérete az igazság az életünkben, az beteljesedik a maga idejében, és nem vonjuk kétségbe annak ellenére, hogy nem látjuk a mikénteket. Mert ha ilyen befogadó szívvel vagy, akkor az az Ige megvalósul, így van elrendelve. Az én Igém megtermi, amire elküldtem, megcselekszi, amire elküldtem. Így van az Ige elküldve.

És akkor az angyal elmondja neki, hogy a Szent Szellem száll tereád. Ezek a munkák mind a Szent Szellem által lesznek beteljesedve az életünkben, amiket Isten ígért. Nem látjuk a mikénteket, nem baj! Attól még nem vagyunk hitetlenek, csak ne hagyjuk, hogy uralkodjon rajtunk, hogy az lehetetlen ezért, azért és soroljuk, az nem igaz.

Attól még nem lehetetlen, amiért nem látjuk, mert a Szent Szellem száll majd mireánk, és veszi kezébe azt a helyzetet, oldja meg azokat, és hoz megoldásokat, áttöréseket, gyarapodást, és elhozza az elveszetteket, behozza a gyülekezetekbe. Ezt mind a Szent Szellem végzi, nem az ember. Itt van a kulcs. Ezt válaszolta Máriának. Tudod, hogy lesz ez? A Szent Szellem által.

Jézus megkísértésében egy nagyon fontos gondolat. Amikor Jézus vízkeresztiséget vett, felkenetés jött, elvitte a Szent Szellem Őt a pusztába, jöttek a megkísértések. Az ördög azt

akarta, hogy bizonyítsd be nekem, hogy te vagy Isten Fia! Ha Isten Fia vagy, mondd ezeknek a köveknek, hogy váljanak kenyerekké!

Ha Isten Fia vagy, ugorj le a templom oromzatáról! Meg van írva, hogy úgysem fogod megütni magadat. Kihívta, hogy mutasd meg nekem, hogy Te vagy Isten Fia! – de Jézus nem bizonygatta, hogy Ő Isten Fia. Az nem volt a dolga, hogy az ellenségnek, amikor a kihívások vannak, bebizonyítsuk, hogy mi aztán vagyunk valakik. Mi tudjuk, hogy kik vagyunk.

Nekünk is úgy kell válaszolni, ahogy Jézus tette, hogy *meg van írva*. A Szent Szellem hozza annak a beteljesítését. Sokszor itt esünk hibába, azt gondoljuk, hogy nekünk saját magunknak kell előhozni azokat az áldásokat, azokat az anyagiakat, azt a gyógyulást, és mivel nem jön, elkezdjük magunkat kárhozatni.

Nem a mi részünk, hogy megcselekedjük az Igét. Az Igét betölteni csak a Szent Szellem tudja, a mi részünk, hogy higgyünk benne! A mi részünk, hogy befogadjuk, hogy megvalljuk, hogy meditáljunk felette, hogy hittel párosítsuk, gondolkodjunk felette, lássuk magunkat abban!

Amikor ezt tesszük, akkor a hitünk munkába áll, és a Szent Szellemmel karöltve létre jönnek azok az ígéretek, ha a nyugalomból hiszünk, és nem tépelődünk, nem aggodalmaskodunk, nem magunk próbáljuk azt előhozni. Az a kis mogyorónyi agyunk nem képes elgondolni Istennek a hatalmas terveit. Amennyit mi látunk, addig létezik nekünk a világ, azt mondjuk, hogy ez nem lehetséges! De ez nem igaz!

A mi részünk, hogy higgyük az Igét, szóljuk azt, ahogy meg van írva. Az az *ámen*, amit hallasz, amikor kimondod az Igét, vagy a prédikálást hallod. A legjobb prédikátort hallgathatod, ha nincs a szívedben ott, hogy ámen. Ez az enyém! Ez megvan nekem! Akkor még nem történt semmi. Együtt kell működni azzal az Igével!

Mária akkor fogant meg, amikor ez az összekapcsolódás megtörtént. Kimondta, hogy legyen nekem a Te beszéded szerint! Akkor fogant meg. Ezt neked kell elvégezni! Jön az Ige hozzád, szólja az igehirdető, és a te szívedbe bekerül, összekapcsolódik. Ámen! Úgy van nekem! Legyen nekem a Te beszéded szerint! Úgy van nekem, ahogy meg van mondva. Úgy van nekem, ahogy meg van írva.

Ezzel munkálsz, és miközben ezt teszed, és teszed és végzed és meditálsz az Igén, és gondolkodsz és elmélyedsz és szólsz és kihirdeted – bármelyik fázisában vagy ennek a gyönyörű meditálásnak –, közben a Szellem munkálja azt. Ő végzi, Ő hozza valóságba. Nem neked kell bebizonyítanod, hogy az Ige az igazság. Isten ezt nem kérte tőled, és ha ezt megérted, akkor felszabadulsz.

Nem lesz súlya az Igének rajtad, hogy mikor jön már elő, amiben hiszek? Nem téged terhel, mert az az Úr része, az Övé az időzítés, Övé a felelősség. Ha te hiszed az Igét és szólsz, Ő beteljesíti. Ő hűséges! Ez felszabadító erővel bír. Az Ő hite van benned, az Ő Igéje van benned, az Ő szava él benned. Annyit kér tőled, hogy higgyél! Ne félj, csak higgy, és Ő megcselekszi! Szóld azt az Igét! Bátorítsd magad az Igében!

Vigasztalódj az Igében! – ha még nem is látod azt. És ne keményedjen meg a szíved, hanem legyél lágy az Úr felé, az Igéje felé! A győzelmet érezd! A győzelemnek az Igéje megvan nekem! Ez megvan nekem! Legyen nekem a Te beszéded szerint! Naponta mondd, ha kihívásaid vannak: Uram, csak azt engedem meg, ami meg van írva! Csak úgy lehet, ahogy meg van írva! Uram, csak azt engedem meg!

Ez a mi részünk, ez az Igének a része az életünkben, a hit szép harca. Ebben viszont buzgónak kell lennünk! Ezt meg kell tennünk, ez a mi részünk, és ha ezt így megértjük, akkor felszabadulunk arra! Nem a mi köteles részünk, hogy az Igét valóságba hozzuk az életünkben. Az, az Úr része. A Szent Szellem száll tereád, mondta Máriának, és Ő cselekszi meg. Az igei részt, ha megértjük, az szabadságot hoz nekünk. Hitben buzgónak lenni, az Igén meditálni. Ezt fogjuk tenni! Elkötelezzük magunkat rá, hogy hűbbek leszünk ebben, mint valaha! Az Úr fog segíteni, hogy időt találjunk rá. Ha elszánjuk magunkat, akkor lesz rá időnk. Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.